

dom, saa kan jeg ikke skjønne rettere, end at der hverken kan fordres eller tilstaaes Erstatning derfor; dog skal jeg, navnlig efter den høitærede Indenrigsministers Udtalelser, ikke videre forfølge dette Punkt, jeg skal endogsaa stemme for Forslaget. Da man imidlertid finder det nødvendigt at optage en saadan Bestemmelse i Forslaget, som den nævnte, saa vil jeg henstille til det høitærede Thing, om det ikke ogsaa skulde være hensigtsmæssigt at optage en Bestemmelse med Hensyn til det Tilfælde, hvor der bliver Spørgsmaal om Anlæggelsen af en Bei, hvor der vel ikke ved Udskiftningen har været udlagt Jord dertil, men hvor der dog er erhvervet Hævd. I sige Tilfælde kan det meget ofte træffe sig, at Beien ikke udelukkende vil komme til at løbe der, hvor den gamle Bei, hvorpaa der er erhvervet Hævd, gaaer — det vil derimod i mange Tilfælde stille sig saaledes, at den nye offentlige Bei, der fordres udlagt, vil erholde en anden Retning eller en anden Linie, den vil maaskee komme til at løbe i kortere eller længere Afstand fra den gamle Bei — men dog ligesuldt over den samme Giers Grund. I et saadant Tilfælde er det mig ikke klart, hvorvidt vedkommende Grundeier kan fordrø Erstatning, naar, som jeg har berørt, den nye Bei ikke udelukkende kommer til at følge den gamle Bei, hvorpaa der nu formenes at være Hævd. Jeg veed, at dette Forhold er tilfælde, og det maaskee ikke saa saa Steder. Jeg vil, da jeg nu har Ordet, ved samme Leilighed tillade mig at udtale, at der hersker megen Strid og Uenighed omkring i Landet, baade med Hensyn til Hævdskravninger og Hævdskravninger i Anledning af Beie og Gangstier etc., og jeg troer, det vilde være meget ønskeligt, ifald der kunde komme en større Fasthed i Lovgivningen med Hensyn til dette Punkt.

Indenrigsministeren: Jeg troer ikke, at det omtalte Tillæg egentlig kan siges at være unødvendigt, netop for at afvise det maaskee noget tvivlsomme Spørgsmaal, om ikke den Byrde, der ved Udskiftningen er lagt paa et Areal derved, at det er udlagt til Biveie, kan være bortfalden ved Hævd, navnlig derved, at der maaskee i 50—60 Aar ikke har været gjort Krav paa denne Bei. Jeg troer

nu rigtignok, at man ved Rettergang vilde komme til det Resultat, at denne Byrde ikke saaledes kunde præscriberes, men det kunde dog altid være noget omtvistet, og jeg troer derfor, at det er i sin Orden, hvad der er foreslaaet af de to ærede Forslagsstillere, og hvad der tidligere var foreslaaet af Udvalget, at Spørgsmaalets Afgjørelse optages i Loven. Hvad det Tilfælde angaaer, som den ærede sidste Taler dernæst omtalte, hvorledes der skal forholde, naar der omvendt ikke var udlagt Jord til en offentlig Bei, men der derimod var vundet Hævd paa Jord til en saadan Bei, og navnlig hvorledes der skulde forholde i det Tilfælde, at den nye Bei fik en noget anden Retning, men dog alligevel over samme Mands Grund, om han da kunde forlange Erstatning for det Areal, der blev afgivet til den nye Bei, uanset at han var pligtig at give Jord til den gamle Bei, hvorpaa var vundet Hævd, da troer jeg ikke, at der kan opstaae nogen Vanffelighed herved, navnlig efter den 3die §, der foreskriver, at der skal forholde med Hensyn til Erstatning for Jorden, ligesom ved de mindre Landeveie; thi det forekommer mig klart, at en sliq Eier paa den ene Side bør have Erstatning for den Jord, som han afgiver til den nye Bei, men at han paa den anden Side skal lade afsaae i Erstatningen Værdien af den Jord, der hørte til den gamle Bei, og hvorpaa der var vundet Hævd fra ham. Saaledes forholde der jo nu, at der gives Erstatning for nye Beie, men at den Grundeier, der beholder den gamle Bei, maa lade afførte Værdien af den gamle Bei i Erstatningen for den nye. Det forekommer mig herefter, at der ikke behøves nogen særegen Bestemmelse her i Loven videre, end den Henvisning, der staaer senere i § 3, som gaaer ud paa, at der skal følges de samme Regler her, som ved Bestemmelsen af Erstatning for den til mindre Landeveie afgivne Jord.

Willing: Ja, efter den høitærede Indenrigsministers Udtalelse kan jeg fatte mig saa meget desto kortere, men jeg kan dog ikke undlade, at gjøre en Bemærkning med Hensyn til den ærede Rigsdagsmands Udtalelse for Thisted Amts 4 Valgfreds (S. Knudsen). Han ansøgte nemlig, at han ansaae det for urigtigt, at der